

Beløb dertil". Det forekommer derimod mig at være langt mere betegnende, at, trods det, at den omtalte Bevilling har staaet og figureret paa Finantsloven i en Række af Aar, er den aldrig bleven brugt. Dette synes mig nemlig dog at tyde paa, at de forskjellige Ministre, der have fungeret i Løbet af den Tid, og som havde kunnet bringe Tanken tillive paa det begrænsede Omraade, hvorom der da var Spørgsmaal, ved nærmere Overveielse af Sagen selv og af de Personer, der skulde bruges, ere komne til den Erkjendelse, at det ikke var heldigt at gaa den Vej.

Jeg kan i Genhold til alt det Anførte ikke negte, at jeg efter alle de Overveielser, som jeg i det Hele har kunnet anstille med Hensyn til denne Sag — og jeg maa sige, at jeg i min Eftling og paa forskjellig Vis har havt maasse endog mere end almindelig rig Veilighed til at gjøre Erfaringer i saa Henseende — ingenlunde vil kunne slutte mig til den Tanke, at Examenkommissioner virkelig skulde være det absolut Fortrinlige, og at en Ordning som den, der af mig er bragt i Forslag, ikke fuldt saa vel skulde kunne fyldestgjøre de Fordringer, der maa stilles, og det udeu at man derved risikere nogen af de virkelig betænkkelige Følger, som paa forskjellig Vis kunne komme frem som Følge af en anden Ordning af Sagen. — Jeg har, som allerede anført af den høitærede Formand, tilladt mig at begjære en særskilt Afstemning over de to Stykker, hvoraf Udvalgsflertallets Forslag under Nr. 3 bestaar, og jeg skal nu med nogle Ord nærmere sige, hvad min Tanke dermed har været. Jeg forudsætter det derved som en Mulighed, at Landstinget i dens Hæder vil følge Udvalgets Flertals Ansæelse om, at det kan være ønskeligt at naa hen til Examenkommissioner, medens jeg dog tillige antager, at man paa den anden Side alligevel her i Thinget vil finde, at der ialfald ikke foreligger tilstrækkelige Oplysninger til aldeles bestemt at bryde Staven over enhver anden Ordning, og at man derfor ikke aldeles bestemt vil fordre Tilblivelsen af Examenkommissioner. Jeg har derhos tænkt mig, at selv de, der ikke ere rolkede i deres Tro paa, at Examenkommissioner endnu sydligere end faste Censurer vilde kunne

fuldestgjøre deres Nasser og Fordringer paa Examenomraadet, dog meget vel maa kunne lade sig nøie med det sidste Stykke af Forslaget under Nr. 3, saaledes som dette er bragt i Forslag af Udvalgets Flertal. Dersom man nemlig vedtager det sidste Stykke alene, med Udeladelse af det første, kommer det til at hedde: "Indtil Examenkommissioner kunne indrettes" osv., og Indretningen af saadanne er da saaledes ialfald fra Thingets Side antydet som en Vej, der muligen kan følges, idet man dog samtidig overlader det til den videre Erfaring at afgjøre, om man vil komme ind paa denne Vej eller ikke. Det synes mig, at forsaavidt det virkelig ligger Nogen meget paa Hjerte at faa Tanken om Examenkommissioner paa en Maade anerkjendt eller bragt frem nu, saa vil dette allerede være naaet ved Vedtagelsen af det sidste Stykke af Forslaget under Nr. 3. Derimod maa jeg tilstaa, at jeg ikke paa nogen Maade kan forsoner mig med det første Stykke af Forslaget. Jeg kan virkelig ikke se, hvad det skal nytte til, medens jeg paa den anden Side maa udtale, at der er flere Ting deri, som vilde tage sig meget besynderligt ud i Paragrafen, som den tvørrigt tænkes affattet. Man gaar jo nemlig i det sidste Stykke af Forslaget under Nr. 3 ind paa, at den af mig begjærede Bevilling af 7,000 Rd. anvendes til Indførelse af faste Censurer, der altsaa efter Forslaget foreløbig ville kunne træde i Virksomhed, hvorhos det dog tillige deri er antydet, at den Tid kan komme — ja, det ligger egentlig i Forslaget, at det ønskes, at den vil komme —, da det vil vise sig, at Examenkommissioner komme til at træde istedetfor de faste Censurer. Men samtidig dermed gaar man i det første Stykke af Forslaget hen og behandler disse Examenkommissioner som Noget, der strax skal træde illive, idet man endog saa udtryffeligt derigennem vil votere en aarlig Sum til dem. Her ved har jeg nu to Ting at bemærke. — For det Første forekommer det mig dog virkelig at være besynderligt, at man kan anse det for rigtigt nu at fastsætte en vis bestemt Sum til de omtalte Kommissioner. Man har særlig derved nævnt den theologiske, den retsvidenskabelige — jeg forudsætter, at man derved